

„SAREA PĂMÂNTULUI”, ÎN VREMURI DE CRIZĂ

Lect. univ. dr. Mirela Beatris MUNTEANU

Institutul Teologic Creștin după Evanghelie "Timotheus"

din București, Romania

beatris_munteanu@yahoo.com

ABSTRACT: „Salt of the Earth”, in Times of Crisis.

In this approach, we resorted to the metaphor „ salt of the earth”, to attempt to outline the portrait of the teaching staff, through the effect and decentring of meaning. We will formulate questions and give solutions objectively without arrogating the right to guarantee the punctual grievances. The message in the parables won't solve the problems but will reveal synthesis. Society needs people that can give flavour, more so, the teacher should be the one who perfectly fights against degradation, through the power of pure/ healing words. The analysis of the created meaning effect by the few seminal images of the Holy Bible, will enlarge the semicircle of our understanding, closer and closer, through successive approximations

Keywords: *salt of the earth, teaching, teacher, parables, didactic communication.*

---

1. Noțiuni preliminare

Școala este ca un labirint în care poți fi ajutat să faci conexiuni cognitive pentru a dobândi cunoștințe, dar și calități socio-morale.¹ Toți am trecut pe aici (sau poate suntem încă aici) și știm că fiecare dintre noi a fost împins sau frânat de întrebarea dacă ceea ce face îl duce pe drumul bun. Am trăit intens sau superficial la persoana I, timpul prezent, într-un spațiu care poate fi asemănat cu „un teatru de păpuși”, elevul ajungând, uneori, să fie marioneta profesorului (care poate ajunge să fie marioneta politicii educaționale – aici făcând trimitere la cele trei niveluri ale marionetizării: literal, etic și

---

1 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Valences of Education”, în *Proceedings of the 24th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 190-196.

alegoric)². Procesul transformațional poate fi influențat de istoria personală, de modul de a gândi și de a relaționa al elevului ("istoria mică" așa cum o definește Teodorovici), dar poate fi punctul de plecare în formarea, modelarea personalității în favoarea elevului ca centru al propriului univers și nu ca centru al celorlalți. Dar, în același timp, ne punem întrebarea dacă școala nu poate fi toposul în care copilul trece printr-un proces de metamorfozare plecând de la cunoașterea limitelor impuse, acomodarea cu această rutină la inhibarea propriei viziuni, dorințe, speranțe, idealuri ca tendință de autoconservare.

Ne mulțumește ce facem și ce vedem, noi cei care suntem modele pentru un microcosmos care vede această lume și prin ochii noștri? Nu dorim să pendulăm între cele două extreme: școala funcționează ireproșabil, are reguli, formează oameni sau școala care nu are o politică educațională eficientă.

2. Pilda ca metaforă

2.1. Definirea termenilor

Vom porni de la definirea termenului dată de scriitorul A Pleșu³ pentru a descoperi sensurile parabolei ca metaforă. Acesta definește *parabola* ca fiind o diluare savantă, o subtilă manevră pedagogică pe măsura frăgezimii pruncilor (*gr. psychiKoi*), dar și o intensificare a misterului, menită să-i țină la distanță pe neinițiați (*gr. gnostikoi*), pe cei maturi (cei din interior).

Parabola mai poate fi definită ca o povestire, o ilustrare a adevărului fără a se recurge la doctrină, la teologie, având scopul de a-l aduce pe cel

---

2 Vezi Lucian Dan Teodorovici, *Matei Brunul*: „Orice mișcare a marionetei se bazează pe un centru de greutate. Dacă e mânuit cum se cuvine, dacă marionetistul îl cunoaște, îl simte până la identificarea cu el, celelalte părți ale corpului, care sunt doar niște părgghii, pendule, se mișcă pe linia dorită de el. Forța gravitațională își face datoria. La om, sufletul e o necunoscută. Sufletul marionetei e însă ușor de găsit, e tocmai acel centru de greutate. Și el dictează mișcarea, acțiunea, îi dictează practic viața. Viața marionetei stă în mâinile marionetistului. Niciodată nu poți manipula păpușa, niciodată n-o poți face să trăiască așa cum vrei tu, dacă nu înveți să-i controlezi în profunzime sufletul, indiferent de locul în care se află. Sufletul sau centrul de greutate...”, Iași, Editura Polirom, 2011, p.5.

3 Vezi Andrei Pleșu, *Parabolele lui Iisus. Adevărul ca poveste*: „parabolele sunt efectul răstignirii intelectului divin pe lemnul limitelor rațiunii. De aici splendoarea lor tragică, «obscuritatea» lor asumată aspectul de gumă al limbajului aluziv, voalat, analogic.”, București, Editura Humanitas, 2012, p.50.

care o ascultă la o înțelegere, semnificație inițială. În schimb, în parabolele lui Isus pare a fi invers prin faptul că Isus intervine și aduce o explicație celor care nu au înțeles mesajul, destinatarul lor este cel care are întrebări lămuritoare privind mesajul acestora. Acestea sunt deschise, adevărul nefiind bazat pe argumentație/discurs ci pe poveste (un nespus inepuizabil), iar observarea contextului și a auditorului poate fi o *cheie* pentru înțelegerea acestora.

Termenul din greacă tradus prin „parabolă” are corespondentul în limba ebraică „mashal” care implică conceptul de similitudine, fiind, astfel, o comparație.

În contextul evangheliilor, pildele pot fi definite ca taine adevărate și înțelesuri pentru: cei „dinăuntru”, cei deschiși să îl primească și pentru „cei din afară (răzvrățiți, așa cum îi numește Tenney⁴) fiind povestiri, adevărurile putând fi descoperite cu ajutorul alegoriei. Elementele folosite în pilde sunt inspirate din viața cotidiană (semănătorul, neghina, năvodul și peștii ș.a.) Domnul Isus încercându-le cu semnificații legate de Împărăția lui Dumnezeu.

2.2. Clasificarea parabolilor

- ♦ Povestiri (narațiuni desfășurate cronologic pe momente ale subiectului), care urmăresc în a provoca receptorul să dea un răspuns;
  - Samariteanul milostiv
  - Oaia pierdută
  - Fiul risipitor
  - Nunta fiului
  - Lucrătorii din vie
  - Lazăr și bogatul
  - Cele 10 fecioare
- ♦ Comparații (ilustrații care au ca punct de plecare o realitate folosită pentru a transmite o idee, făcând referire la două situații explicite): *Aluatul din pâine; Semănătorul; Sămânța de muștar;*

---

4 Merrill C. T. Tenney, *Studiu al Noului Testament*: „aceștia nu pot avea o identitate precisă, discriminatorie”, Oradea, Editura Cartea Creștină, 2008, p. 132.

- Metafore: *Voi sunteți sarea pământului; Voi sunteți lumina lumii*
- Epigrame: *Culeg oamenii struguri din spini sau...*
- Procedeu didactic pentru ambele categorii („cei din afară și cei dinăuntru”)

Pentru a desluși mesajul unei parabole, este recomandat:

- să ascultăm pilda de mai multe ori;
- să identificăm punctele de referință intenționate de Isus și care ar fi fost înțelese de primii ascultători;
- să observăm modul în care s-au identificat primii ascultători cu povestea și ce au înțeles.

Pildele nu au avut nevoie de interpretare, dar noi trebuie să fim atenți la:

- Context
- Punctele de referință
- Impactul asupra ascultătorului
- Scop

Parabola definită ca metaforă (metafora este figura de stil care este considerată a fi o comparație subînțeleasă, înlocuind sau extinzând sensul unui cuvânt) redescrive o realitate prin cuvinte / propoziții purtătoare de sens în contextul în care există o tensiune între ficțiune și adevăr (de exemplu învățăturile extrase din realitatea vieții de zi cu zi și adevărurile Împărăției lui Dumnezeu).

3. Simbolistica sării în folclorul poporului

Simbolistica sării în folclorul poporului nostru are conotații sacre, dacă scapi sare pe jos înseamnă că te vei certa (în vremuri străvechi, având în vedere faptul că sarea era atât de greu de procurat și valoarea ei era atât de mare, nu își permiteau să o risipească), dacă afirmi că ești ”ca sarea în bucate” sugerează că ești prețios și este nevoie de tine. Atunci când un oaspete este primit cu sare și cu pâine, sarea este simbolul ospitalității și al prieteniei, dar și semn de înțelegere, acceptare și de respect, sarea fiind prețioasă în vremurile străvechi (în antichitate războinicii își primeau solda nu în bani, ci în sare. De aici și cuvântul „salariu”, de la „salis” – așa cum numeau românii prețioasa sare). În ciclul vieții, sarea este folosită bunăoară la nașterea unui copil, în scâldătoare.

4. Pilda ”sarea pământului”

În Biblie, prin metafora⁵ „sarea pământului”, Domnul Isus subliniază prin verbul la modul indicativ timpul prezent ”sunteți” continuitatea acestei calități. Dacă nu aducem un plus de gust, dacă nu avem un aport în relaționarea cu ceilalți, vom pierde această calitate.

„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.” (Matei 5:13)

„Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi înșivă, și să trăiți în pace unii cu alții.” (Marcu 9:50)

„Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta? / Atunci nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit, să audă.” (Luca 14: 34-35)

Contextul în care este spusă această pildă: Domnul Isus i-a chemat pe toți să fie ”sare”, să fie un model, un punct de referință. Care sunt faptele făcute de cei care îndeplinesc această calitate? În Epistola lui Pavel către Coloseni 4:6 „vorba voastră să fie totdeauna plăcută, dresă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia”. Întrebări la care putem medita: Ce trebuie să faci și cum trebuie să fii pentru a nu rămâne printre cei „din afară”? Care sunt piedicile cu care te vei confrunța?

Dacă privim la partea a doua a predicii de pe munte, vom observa folosirea aceluiași verb ”sunteți” metafora fiind ”lumina lumii”. Suntem far sau nu într-o lume a întrebărilor, a căutărilor, a învinuirilor, este doar alegerea fiecăruia dintre noi. Pentru că metafora este o comparație subînțeleasă, trebuie să privim la principala utilizare a obiectului din metaforă. Cuvintele „sare” și „lumină” sunt folosite pentru a sugera rolul fiecăruia dintre noi în mediul în care ne-a așezat Dumnezeu. Rolul metaforei este de a sublinia importanța relației de interdependență

---

⁵ **Metafora** (provine din gr. *metaphora* ”transport, transfer” = verbul grecesc **forein** „a transporta, a duce”, și particula **meta-** „schimbare, trecere dincolo”) este o figură de stil prin care semnificația obișnuită a unui cuvânt sau a unei expresii este înlocuită cu o altă semnificație, pe baza unei comparații subînțelese.

între membrii bisericii, extrapolând, relația de interdependență în context educațional. Putem fi *sare* sau *lumină* prin felul în care transmitem cunoștințele/ informațiile copiilor, dar și printr-o relaționare corectă cu părinții și cu comunitatea, ceea ce poate schimba percepția asupra școlii. În acest centru trebuie să se întâlnească liniile tuturor acțiunilor noastre. Exemplul poate să-i facă pe cei care au prejudecăți să revină la sentimente mai bune.

Consider că, preocuparea principală ar fi binele celui pentru care dedicăm timp, sentimente și resurse, atitudinea de defensivă trebuie să fie îmbinată cu cea de ofensivă. Sarea vindeca rănilile, era albă, imaculată, era considerată aseptică. Sarea pe rană doare, însă și vindecă.

Am ales compararea cadrului didactic cu "sarea pământului", având în vedere faptul că sarea este esențială vieții, iar dascălul este esențial în procesul de formare a caracterelor. Aportul acestuia este vital în implementarea și integrarea valorilor într-o societate care și-a pierdut gustul. Sarea este formată din particule care împreună dau gust prin dizolvare/ topire/ contopire, dacă este folosită în cantități potrivite.

Isus și-a asemuit ucenicii cu sarea pentru a sublinia scopul acestora în lume. Pe de o parte sarea dă gust, conservă alimentele și creează senzația de sete. Raportat la același adevăr, învățătorul este cel care poate aduce un plus demersului didactic prin bagajul cognitiv, afectiv, inspirațional și creativ. În altă ordine de idei, acesta poate să frâneze procesul alterării și prin disecarea sufletului călcând pe fobia de ceea ce vei putea descoperi dincolo de cuvinte, fapte, trăiri. *Magister ludi* poate provoca făcându-i pe elevi să dorească a descoperi și alte experiențe, alte obiceiuri. Ar trebui să putem oferi celui alt libertatea de a se juca cu cuvintele și cu ideile, de a-l îndruma pe copil în a gândi, într-un spațiu al descoperirii, limitat de multe ori de reguli și de restricții, dar și de lipsa resurselor.

Richard Wurmbbrand⁶ spunea: "Călcare în picioare trebuie neapărat să se facă. Sarea călcată în picioare nu o mai ia vântul. Este bătătorită, întărită, contopită cu pământul. Așa și cel căzut, nu mai primejduiește pe alții, cum primejduiește sarea purtată de vânt, plantele și florile".

---

6 Richard Wurmbbrand, *Oglinda sufletului omenesc*, București, Stephanus, 1994.

5. Calitatea de „a săra” a cadrului didactic

Cum poate un cadru didactic să piardă calitatea de a săra⁷, de a influența, de a potența? Trăim într-o societate în care rolul profesorului este contestat de unii și apreciat de alții, astfel încât e necesar să fim oameni verticali, preocupați de formarea lutului. Aceasta va schimba perspectiva celor din jur, vom fi un far, niște ochelari care filtrează și redă realitatea copilului care vine cu un bagaj emoțional, cu trăiri intense influențate de mediul în care trăiește, cu un set de cunoștințe și cu o atitudine pozitivă sau negativă în funcție și de opinia celor din familie.

Am înțeles că trebuie să privesc fiecare copil cu atenție, fiecare este unic, iar eu pot fi cel care aduc un plus de valoare și pentru faptul că viața lor se contopește cu a mea.

În fiecare an încerc să analizez ce am făcut și ce puteam să mai fac, încerc să îmi conturez un plan pe termen lung, reflectând la ce aș putea îmbunătăți/schimba/renunța și responsabilizându-mă în a fi mai riguroasă în planificarea lecției, în pregătirea momentului de captare a atenției, dar și în relaționare. Plecând de la un proiect bine întocmit vei avea o imagine clară despre cunoștințele ce le vor asimila pe parcursul lecției, despre conceptele ce le vor însuși, despre aplicabilitatea acestora. Dacă la începutul carierei urmăream atingerea obiectivelor, procesul de învățare actual pune accentul pe competențe ceea ce aduce un plus de valoare lecției și prin construirea unor situații de învățare care să ducă la performare (performare înseamnă să reușești să schimbi perspectiva copilului privind actul învățării, să reușești să evolueze cognitiv, emoțional, aplicativ. Captezi atenția printr-o întrebare ce poate fi disecată în întrebări punctuale care pot duce la analiză prin descoperire. Reușita vine atunci când profesorul observă procesul și efectul înțelegerii noțiunii predate; observă dacă cunoștințele asimilate de elevi duc la dezvoltarea unor abilități privind analiza și aplicarea concretă și este conștient de importanța atitudinii și valorilor culturale și morale asimilate.

---

7 Comentariul făcut de Albert Bames asupra pasajului analizat de noi: Sarea folosită în această țară este un compus chimic – iar dacă s-ar întâmpla să i se piardă gustul sau savoarea (aroma), n-ar mai rămâne nimic din ea. În Orient însă sarea aflată în uz era de o calitate impură, amestecată cu substanțe vegetale și minerale. Astfel ea putea să-și piardă tot caracterul salin și astfel să rămână o mare cantitate (de sare fără aromă). Această sare nu mai era bună de nimic, decât să fie folosită pentru a pardosi cărările sau în loc de pietriș.

Pașii pentru ca lecția predată să fie eficientă:

- + Pregătirea lecției conform competențelor alese;
- + Observarea nevoilor elevului;
- + Planificarea lecției în așa fel încât noțiunile însușite să aibă aplicabilitate;
- + Explicarea noțiunilor pentru a-l ajuta pe elev să rețină cele învățate;
- + Exemplificarea cu scopul de a capta atenția și de a stârni curiozitatea, de a-l ajuta pe elev să poată aplica ceea ce și-a însușit și de a-l ajuta să observe cum aplică concret în viața de zi cu zi;
- + Recapitularea⁸ pentru a fixa noțiunile predate.

Ne-am pierdut gustul atunci când nu suntem angrenați în procesul de schimbare, învățarea este un proces care are nevoie de standarde, implicând competențe, cunoștințe, creativitate, ieșirea din zona de confort, construire, colaborare/cooperare, învățare, memorare, testare. Până la urmă, educația nu ține doar de transmiterea riguroasă și rigidă a informațiilor, ci poate însemna drumul în care vei întâlni oameni care să te ajute să schimbi macazul, să faci o introspecție pentru a descoperi și a te descoperi prin dagherotipie. Copilul descoperă, între cele două medii de cunoaștere – exteriorul și interiorul, primele modele pe care va încerca să le imite.

Am decis să încerc să schimb ceva în viața acestor copii și prin activitățile extrașcolare. Am organizat o excursie la București implicând mai multe persoane care au contribuit și material pentru a acoperi toate cheltuielile aferente unei astfel de excursie. Am avut binecuvântarea de a trăi alături de ei bucuria de a descoperi, de a căuta informații despre anumite locații/specii/obiecte, bucuria de a te juca, bucuria de a fi copil. Un amalgam de trăiri într-un timp și spațiu comprimat în care curiozitatea a reprezentat un imbold al întrebărilor și al descoperirilor.

---

8 Bruce Wikinson, *Cele șapte legi ale învățării*, Oradea, Editura Casa Cărții, 2020. Dr Hendricks afirma: Imprimarea fără Expriamare duce la deprimare. Ori de câte ori profesorul crede că acumularea conținutului este scopul major al cursului, studenții lui își vor pierde interesul, vor deveni apatici și, în cele din urmă, critici și cinici. Dacă conținutul nu este folosit de student ajunge să fie iritant pe măsură ce profesorul continuă să îi ceară studentului să învețe din ce în ce mai multă materie fără să-i arate aplicabilitatea ei, acesta va trebui să se disciplineze din ce în ce mai mult pentru a se forța să fie atent și să se concentreze. p. 109.

Am fost întrebată ce m-a făcut să organizez o astfel de excursie când puteam sta liniștită, deoarece ei nu apreciază astfel de gesturi. Răspunsul are legătură cu tema abordată. Da, ar trebui să dăm gust și sens celor din jurul nostru (*Sole et sale nihil utilius — Nimic mai folositor decât soarele și sarea*), să ne schimbăm optica, să ieșim din confortul zilnic, să dorim să le dăm libertatea acestor copii de a-și dori să vadă lumea cu ochii aspirantului la o viață diferită. Am simțit că a fost momentul în care li s-au deschis ochii și mintea, că ar fi momentul să își dorească mai mult, să își dorească să fie fericiți în ciuda lipsurilor, să iasă din inerția zilnică a constrângerilor, să aibă libertatea de a visa. Uneori este solicitant să-ți dăruiești resursele emoționale, dar rezultatul în care vezi că investiția afectivă aduce creativitate și inspirație este copleșitor. Este o educație lipsită de constrângeri în care întâlnești oameni ce pot să schimbe direcția și în care poți avea curajul te poți întâlni cu tine însuși. Dar, totuși, să nu uităm că școala nu e locul unde copilul trebuie să facă doar ce îi place, nu poate face fiecare ce vrea, când vrea și cum vrea.

Consider că evaluarea obiectivă și factuală a impactului activităților propuse în progresul de învățare aduce plus de valoare în dezvoltarea copilului la nivel cognitiv, comportamental, social și emoțional. Indiferența, obișnuința, autosuficiența pot diminua progresul în învățare.

Din nefericire, ne confruntăm cu situații în care copiii nu mai vin la școală din motive sociale, materiale și familiale și cu situații în care nu avem pârghiile necesare să îi ajutăm pe părinți să înțeleagă importanța educației. Factorii ce influențează actul educațional țin de motivația scăzută, stimă de sine scăzută, anxietate, lipsă de interes pentru educație. E bine să fii competitiv, să îți dorești să fii cel mai bun, dar trebuie să înțelegem că pornim de la același scop, educația privită ca metamorfozare interioară și exterioară, a relațiilor interumane, a împărtășirii și celorlalți ceea ce știi, a extinderii sinelui. Microcosmosul școlii te formează ca individ care ești dirijat să-ți asumi conceptele de identitate și de adevăr prin raportare la timp. Este o reconstrucție factuală care sincronizează toposul familiei și cel al școlii și nu descentralizează.

Profesorul onest își va redefini predarea punând accentul pe elev, pe ceea ce face și aplică acesta. Este diferență între „a preda” și „a învăța”⁹, dar nu le putem separa. Predarea nu presupune doar parcurgerea unui plan de

9 „învățarea” (*didaskalian*) înseamnă predare, instruire, ceea ce trebuie însușit și păstrat.

lecții și urmărirea unor competențe, ci presupune să fi preocupat/interesat să provoci/să îndemni pe elev să învețe. Uneori, cadru didactic are tendința de a organiza prea rigid cunoașterea, neținând cont de pasiune, libertate, plăcere, descoperire, joc. Există o legătură între profesor, elev și modul de predare. Desigur că trebuie să te axezi pe predare, pe planificare, pe transmiterea informației, dar având în centru elevul, modul în care reușești să îl faci să învețe, să îl ajuți să-și însușească noțiunile predate, chiar dacă este nevoie să revenim și să insistăm pe unele noțiuni. Procesul de predare este un proces de așteptare care implică mai mulți subiecți. Poate influența starea ta, relațiile tale procesul de predare? Da. Consider că da, trebuie să fii atent, să te autoevaluezi, să ai grijă la relaționarea cu elevul, dar și cu cei implicați indirect în actul educațional. Rezultatele, atunci când predai cu scopul de a schimba / a transforma, apar dacă este o colaborare între elev, familia acestuia și profesor.

În cartea „Cele șapte legi ale învățării” Bruce Wilkinson prezintă 7 legi care te vor schimba pe tine și ca rezultat al acestui proces, vor schimba și pe elevi. Legea ascultării

Primele au drept scop schimbarea modului de a predă (legea învățării, legea memorării, legea așteptării), iar ultimele de a te concentra pe elev, ceea ce va aduce factual alte practici (legea aplicației, legea nevoii, legea echipării).

- **Legea învățării** înspățează plăcerea de a predă și conturează portretul profesorului care este atent dacă elevii sunt receptivi sau nu, este interesat de receptarea informației și feedback-ul primit de la elevi.
- **Legea memorării** presupune modul în care transmiți informații într-un timp eficient
- **Legea așteptării** te învață cum să-ți inspire elevii, cum să le comunici încă de la început ce așteptări ai, cum să îi încurajezi, să îi îndrepti¹⁰, să îi impulsionezi și să îi ajuți să vorbească. Așteptările noastre se văd în felul în care alegem să acționăm și să relaționăm.

---

10 „îndreptare,” (gr. *Hepanorthosin*) este un termen alcătuit din trei cuvinte grecești care înseamnă „a face ceva din nou drept,” iar scopul său este corectarea, îndreptarea și ridicarea celor ce au greșit.

- **Legea aplicației** evidențiază predarea ca modalitate de schimbare. Ar fi bine dacă profesorul s-ar evalua și în funcție de rezultatele copiilor. Să nu uităm că acesta trebuie să fie un exemplu, trebuie să fie sare și lumină, de aceea efectul acțiunilor sale se poate vedea și în rezultate. Integritatea profesorului este verificată și prin ceea ce știe, transmite și aplică.
- **Legea nevoii** te ajută să predai astfel încât elevul să îndrăgească ora ta. Legea echipării îți formează deprinderi, astfel încât evoluția să se vadă și la cel mai slab dintre elevi.
- **Legea Trezirii spirituale** face referire la instructorul care dorește să fie asemenea lui Hristos
- **A fi sare** înseamnă să transmiți, să fii transformat, să te autoevaluezi, să participi la perfecționare, să corectezi, să transformi, să faci și pe alții sare și lumină.

Concluzii

Educația nu se bazează pe coincidențe, ci presupune conectarea la același scop, trecând de la un nivel la altul prin subconștientul fiecăruia. Totemul este în mâinile noastre, valoarea este rezultanta afecțiunii în care sădești ideea, nevoia, lipsa. Am observat că dorința, convingerea că prin educație poți reuși, îl face pe subiect să înțeleagă că este important trenul, dar este importantă și șina, școala modelează, însă sub o anumită formă, este o alegere la două capete: ca elev alegi să fii liber să îți creezi un scop, ca dascăl poți să eliberezi din necunoaștere, să își dorească să intre în dialog cu propria ființă și cu discipolii lor.

Suntem împuterniciți să fim un exemplu prin conservarea valorilor¹¹ și nu numai a informațiilor oferite, să ne dizolvăm în viața acestor copii. Scopul nostru este de a-i îndruma pe elevi să Cum putem pierde această calitate? Cum vom primi iar puterea de ”a săra”? Pierderea puterii exemplului poate veni din două direcții: o direcție vine din dorința de a demonstra că vrem binele copilului, putem miza pe meritele noastre intrând într-o competiție de afirmare și confirmare; pe de altă parte, pentru nu fi

---

11 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Current Values of Education and Culture”, în *Proceedings of the 24th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 87-92.

în contact direct cu cealaltă parte, ne putem izola fiind, astfel, impasibili la feedbackul acestora. Prin construcția pasivă "să fie aruncat" afară înțeleg posibilitatea de a rămâne fără protecție, lipsit de apărare în această triadă părinte-elev-profesor și chiar societate. Un cadru didactic este competent, deci și sare, dacă este ghidat de principiul care stipulează determinarea conduitei de către caracter și dacă în procesul de învățare poate adapta și prezenta elevilor orice subiect captând atenția și adaptând aplicat nevoilor acestora. Fii sare și lumină în locul / mediul în care te-a așezat Dumnezeu!

Bibliografie

- * * * *Biblia*, traducerea Dumitru Cornilescu, 1924, Ediția revizuită în 2014.
- BRONSON, P., Merryman, A., *Școlul educației. O nouă perspectivă asupra dezvoltării copiilor*, Pitești, Editura Paralela 45, 2011.
- CANDREA, I-A, DENSUSIANU, Ov., *Dicționarul etimologic al limbii române*, A-PUȚEA, București, Editura Paralela 45, 2003.
- COJOCARU, Vasile Gh., *Calitatea în educație*, Chișinău, 2007.
- * * * *Dicționarul explicativ al limbii române*, București, Editura Univers Enciclopedic, 1998.
- FEE Gordon D. & STUART Douglas, *Biblia ca literatură*, Editura Kerigma, 2017.
- PEȘU, Andrei, *Parabolele lui Iisus. Adevărul ca poveste*, București, Editura Humanitas, 2012.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, "Current Values of Education and Culture", în *Proceedings of the 24th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 87-92.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, "Valences of Education", în *Proceedings of the 24th International RAIS Conference on Social Sciences and Humanities*, August 15-16, 2021, Princeton, NJ, United States of America, pp. 190-196.
- SECHE, Luiza, SECHE, Mircea, *Dicționar de sinonime al limbii române*, București, Editura Univers Enciclopedic, 1997.
- STAN, E., *Profesorul între autoritate și putere*, București, Editura Teora, 1999.
- STĂNCIULESCU, E., *Sociologia educației familiale*, Iași, Editura Polirom, 2003.

- TENNEY, Merrill, *Studiu al Noului Testament*, Oradea, Editura Cartea Creștină, 2008.
- TEODOROVICI, Lucian Dan, *Matei Brunul*, Iași, Editura Polirom, 2011.
- WILKINSON, Bruce, *Cele șapte legi ale învățării. Principii și metode ca să fii un dascăl de succes*, Oradea, Editura Casa Cărții, 2020.